

Název (označení) památky:

Socha sv. Vojtěcha

Obec:

Bezno

Osada:

Okres:

Mladá Boleslav

ZSJ:

Bezno

Rejstř. číslo ÚS:

21494

Socha stojí v již. části obce na křižovatce hlavní silnice na Mělník a odbočky vedlejší silnice k Chotětovu. Dílo je orientováno čelem přibližně k SV. Materiálem je jemnozrný pískovec v přírodní barvě bez patrných zbytků polychromie. Výška sochy včetně podstavce je asi 3,8 m, samotná skulptura je asi 1,9 m vysoká. Základnu díla tvoří jednostupňová podnož trojúhelného půdorysu s okosenými vrcholy. Podnož je složena z pravidelně otesaných hranolových kvádrů. Z podnože vystupuje podstavec ve tvaru trojbokého hranolu se zkosenými rohy, rozčleněný na tradiční tektonické části. Poměrně nízký sokl, zakončený deskovým plintem a oblounovou patkou, má konkávně mírně prohnuté stěny. Dřík podstavce, konicky se vzhůru lehce zužující, má okosená nároží vyztužená úzkými pilastry dole a nahoře volutově zavínutými. Stěny dříku člení vpadlá obdélná zrcadla s čtvrtkrutově vykrojenými rohy. Zrcadlo na čelnísv. Straně je lemováno oblounovým volutově zavíjeným profilem. Na rozích podstavce jsou zavěšeny festony. Podstavec vrcholí profilovanou a vyžlabenou římsovou hlavicí. Na podstavci spočívá deskový plint, na němž je umístěna stojící postava sv. Vojtěcha přibližně v životní velikosti, natočená mírně k pravé straně a vyvinutá ve zdůrazněném kontrapostu. Tělesná osa se v důsledku kontrapostního postoje prohýbá v esovité křivce. Váha těla spočívá na světcově levé napjaté noze, pravá noha je ohnuta v kolenní a vysunuta kupředu. Trup odkloněn od vertikální osy doleva a zároveň se šroubovitě vytáčí v prostoru. Hlava je vztyčena přímo vzhůru. Světec je oděn v dlouhý spodní šat a svrchní plášť pluviál, sepnutý u krku sponou a vpředu rozhalený. Hlavu kryje biskupská mitra. Draperie šatu je zřasena v dynamických diagonálních záhybech, jejichž spád je motivován přehozením cípu pláště přes vysunuté koleno volné pravé nohy. Draperie na zádech je modelována vcelku sumárně v těžkých vertikálně vířících záhybech. Světcova stařecká tvář s lehce pootevřenými ústy je lemována dlouhými vlasy a plnovousem. Pravá ruka je zdvižena v gestu žehnání, levá ruka drží zlatenou biskupskou berlu.

Skulptura vznikla pravděpodobně krátce po polovině 18. století.

PhDr. Všecká, 1987